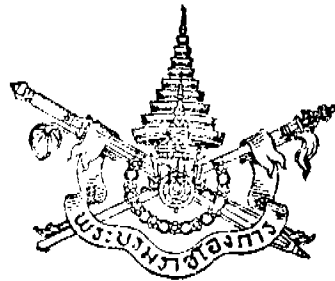

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๔๘๖

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

ตามสัญญาประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๔๘๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรควบคุมการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัย

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ควบคุมการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัย
พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในกรณีที่มีความวินาศภัยเกิดขึ้น และพนักงาน
สอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีเหตุอัน
ควรเชื่อได้ว่าความวินาศภัยนั้นเกิดขึ้นเนื่องจากการกระทำผิด
ทางอาญา ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งให้ผู้รับประกันภัย
ซึ่งจะต้องรับผิดชอบให้ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัย
เพื่อความวินาศภัยนั้น งดจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนเฉพาะ
รายที่สงสัยไว้ก่อน จนกว่าจะได้ทำการสอบสวนเป็นที่พอใจว่า
ความวินาศภัยนั้นมิได้เกิดขึ้นเพราะความทุจริตของผู้เอาประกัน
ภัย หรือผู้รับประกัน

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖

มาตรา ๔ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานสอบสวนดังกล่าว
ในมาตรา ๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท
และจำคุกไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชบัญญัติ^{๔๕}

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
ด้วยในขณะนี้มักจะปรากฏว่ามีการลักลอบทำการวางเพลิงกันเป็นจำนวน
มาก ทั้งนี้ ก็เพื่อหวังประโยชน์ในการที่จะได้รับเงินค่าประกันภัยจาก
บริษัทประกันภัย ผู้ลักลอบวางเพลิงมักหาวิธีการและอุบายพลิกแพลง
ทำการลอบวางเพลิงในบริเวณที่ใกล้เคียง เพื่อเพลิงจะได้ไหม้ลุกลาม
ไปยังสถานที่ของคนที่ได้เอาประกันภัยไว้ ครั้นเมื่อไฟได้ไหม้ลุกลาม
แล้ว ทางบริษัทก็ได้พิจารณาจ่ายเงินค่าประกันไฟให้กับผู้เอาประกัน
ไฟไปก่อนโดยที่พนักงานสอบสวนยังมิได้ทำการสอบสวนคดีให้เสร็จสิ้น
และทราบข้อเท็จจริงว่าจะเห็นการลอบวางเพลิงเพื่หวังเงินค่าประกัน

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๔๙๖

๒๕
 ทงน โดยที่บริษัทผู้รับประกันภัยที่ได้รับประกันไว้เป็นจำนวนเงินเล็กน้อยได้จ่ายเงินไปโดยหวังที่จะทำการโฆษณาเพื่อประโยชน์แห่งกิจการของบริษัท ก่อให้เกิดผลร้ายแก่เศรษฐกิจของประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง จึงเป็นการสมควรที่จะได้หาทางป้องกันและควบคุมเพื่อจำกัดภัยอันเกิดจากการดอบวางเพลิงนี้ให้ลดน้อยหรือสูญสิ้นไปในที่สุด

การที่จะหาทางป้องกันโดยให้ผู้รับประกันภัยจ่ายเงินค่าประกันให้แก่ผู้เอาประกัน ก่อนที่พนักงานสอบสวนจะสอบสวนคดีเสร็จสิ้นนั้น ย่อมเป็นทางหนึ่งที่จะป้องกันมิให้มีการดักดอบวางเพลิงได้ นอกจากนั้นยังเป็นประโยชน์แก่พนักงานสอบสวน ในอันที่จะสืบสวนหาพยานหลักฐานข้อเท็จจริงมาประกอบคดีได้